

De perfecte baan

Het is alweer bijna twee jaar geleden, dat ik afstuurde (in modelbouw binnen de financiële wiskunde met een minor in bedrijfseconomie). Het lijkt al veel langer dan twee jaar geleden. Wat was ik blij zeg, maar tegelijkertijd ook wel ook wel een beetje treurig. Aan de ene kant hoefde ik natuurlijk nooit meer te studeren en had ik mijn doctorandustitel op zak. Van de andere kant betekende dit dat ik keuzes moest gaan maken. Zal ik gaan werken? En zo ja, welk werk wil ik dan doen en kan ik überhaupt wel iets vinden? Ineens leek studeren weer een stuk aantrekkelijker dan tijdens mijn vijf jaar aan de UvA.

De oplossing leek voor de hand te liggen, promoveren, waarbij ik deels bij de universiteit zou blijven en deels in het bedrijfsleven zou gaan werken en onderzoek doen. Eerder had ik de optie om te promoveren nooit overwogen. Dat leek me niets voor mij, maar nu kon het toch een soort verlenging van mijn studententijd betekenen. Geweldig, toch? Niet dus. Na het een maand te hebben geprobeerd werd me eens te meer duidelijk waarom ik zolang had uitgekeken naar het afstuderen, en het niet meer hoeven te studeren! Eigenlijk had ik het even helemaal gehad met de wiskunde en vooral het abstracte ervan. Ik was toe aan iets nieuws. Iets anders dan wiskunde, zodat ik me ook op andere gebieden kon ontwikkelen.

Ik moest me dus gaan oriënteren op de arbeidsmarkt. Dat viel eigenlijk wel mee. De ‘Master of Science’ blijkt goed in de markt te liggen. Na een paar opties overwogen te hebben, heb ik besloten voor een baan te kiezen bij Accenture, als business consultant binnen de financiële wereld. Dat leek mij een perfecte mogelijkheid om kennis op te doen in het bedrijfsleven en te ervaren wat er bij de samenwerking met de klant komt kijken. Wat werkzaamheden betreft zou ik de komende jaren voornamelijk software implementaties, dus het voor het eerst toepassen van software, gaan doen. Daar komt ook wel wat ontwerpen en testen bij kijken. En

als junior moet je natuurlijk regelmatig wat planning- en controlwerkzaamheden verrichten.

Het was wel even wennen in het begin. Minstens 40 uur per week aan de slag terwijl je gewend bent je dagen naar wens in te richten. Het werk viel reuze mee en de collega's waren ook wel leuk. Bovendien ben ik binnen een jaar zowel naar Chicago als naar Singapore geweest voor mijn werk. Dat is niet gek natuurlijk. In die tijd werkte ik als consultant bij een grote bank, waar ik aan software voor gebruik in de accounting-sfeer werkte. Daar hoef je niet bepaald veel wiskunde voor te gebruiken. Het analyserend denkvermogen van een wiskundige komt natuurlijk wèl goed van pas. Het was erg leuk om binnen korte tijd een gewaardeerde collega en 'expert' te worden op het gebied van die software. Na een jaar lang veel geleerd te hebben, was het aan mij om anderen in te werken en problemen voor ze op te lossen. Inmiddels was ik alweer dik anderhalf jaar aan het werk en was nog maar weinig echte uitdagingen tegengekomen. Dat is op zich wel lekker, omdat je dan ook niet veel fout kunt doen.

Ondertussen bleven de Nederlands Wiskundige Archieven regelmatig binnenstromen en dan zie je weer eens een formule en denk je, ja, dat was toch wel leuk! Urenlang ploeteren, soms wel een heel weekend lang, om vervolgens tot het juiste antwoord te komen en dan dat voldane gevoel te krijgen! Dat miste ik toch steeds meer. Ook was ik bang dat als ik niet snel weer wat uitdagends zou doen op wiskundig gebied, mijn wiskundig brein langzaam dood zou bloeden.

Vandaar dat ik een paar maanden geleden het besluit heb genomen om toch eens te kijken of ik niet iets wiskundigerelateerd kon doen. Bij mijn werkgever destijds was daar geen plaats voor. Het bankwezen zelf was me wel erg goed bevallen, dus zocht ik het toch in die richting. Ook al omdat ik tijdens mijn afstudeerstage al bij een Canadese investeringsbank had gewerkt aan tijdreeksanalyse en voorspellingstheorie, iets wat erg goed beviel.

Zo ben ik via een advertentie op internet terecht gekomen bij de afdeling ALM (Asset Liability Management) van de ABN-AMRO-

bank als kwantitatief financieel analist. Ik voel me hier erg op mijn plaats. Aan de ene kant werk ik elke dag met rentevoorspellende modellen en daarnaast komen er ook veel commerciële aspecten bij kijken. Het sluit dan ook goed aan op mijn major in de wiskunde en minor in de bedrijfseconomie.

Bestaat de perfecte baan? Voorlopig denk ik het wel, voor mij althans. Het leuke is ook dat ik nu voornamelijk met medewiskundigen en econometristen werk. Er zit zelfs iemand bij die ik nog van de faculteit ken. Nu weet ik weer waarom ik wiskunde heb gestudeerd ...

Lotte Hendriks van de Weem
lottehvdw@yahoo.com